

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

פרשת אמור תשע"ח

"מעשה טוב
לא מפסידים"
- סיפור בעמוד 4

8 סביב
השולחן

7 חידת
ספירת העומר

ערוץ מאיר
לילדים

לפניות ולפרסום:
Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

ספירת העומר

ועבודת פרך. לאחר כחמשים יום קבלנו את התורה במעמד הר סיני. זה היה שלב נוסף בגאלה ממצרים.

התורה אומרת לנו לספור את הימים שבין יציאת מצרים לבין קבלת התורה, כדי שנתכוון לחג מתן תורה. כמו שבפסח ח'ב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, כך בכל התקופה הזו אנחנו מרגישים כאלו אנחנו עומדים לקבל את התורה מחדש, ואנחנו סופרים את חמשים הימים, עד שנגיע למתן התורה.

שלום ילדים! בפרשת "אמור" עוסקת התורה במועדים ובחגים של עם ישראל. בין המועדים מזכירה התורה גם את התקופה בה אנו נמצאים - ספירת העומר. בספירת העומר אנחנו סופרים את הימים שבין חג הפסח לבין חג השבועות. "עד מחרת השבת השביעית תספור חמשים יום".

מדוע התורה מצוה שנספור את הימים האלה? מה כל כך מיוחד בהם?

בחג הפסח עם ישראל יצא ממצרים, אחרי הרבה הרבה שנים של שעבוד

ה"סבא" של שכונת "ותיקים"

"אמא, את מרשה לי להתעכב בגן המשחקים לשמוע את הסיפורים של ה'סבא'?"

כולם קראו לו "סבא". הוא היה סבא לנכדים שלו, אך מאחר והם לא גרו בשכונה זו, החליט ה"סבא" לאמץ אל לבו את ילדי שכונת ותיקים ולספר להם זכרונות מתקופת ילדותו.

היו שאף הוסיפו בתארים וקראו לו "הסבא משכונת הוותיקים".

"היום אספר לכם על מעשה שהיה בילדותי באחד מימי הקיץ. כמו שסיפרתי לכם, לא היו לנו מתקנים משוכללים כאלה בגן המשחקים. מאחר והיו רק מעט מתקנים פרצו מדי פעם מריבות בין הילדים: מי תפש ראשון את הנדנדה, למשל. אני הייתי אז הילד הבוגר, בן תשע, וחשבתי שאולי אוותר על הנדנדה לטובת אחד הילדים שבכה. וכך היה. לאחר שנרגע דברתי אותו ובקשתי ממנו

"אל תאחר לשוב הביתה, גבי. אתמול הגעת חצי שעה אחרי הזמן!", הזכירה אמא של גבי לבנה.

גבי יוצא כל יום לגן המשחקים בשכונת "ותיקים". לאחרונה הכיר את ה"סבא" של השכונה וזה גרם לו להתאחר מלשוב הביתה.

"ילדים חמודים", פתח "סבא" אליהו את פיו: "אתם היום משחקים בגן יפה כל כך, מלא בילדים חמודים כמותכם ובמתקנים מעניינים. כשהייתי בגילכם, לא היה כל זה. אני נולדתי בפולין ועליתי לארץ בגיל חמש. משפחתי גרה במעברה, בשכונה קטנה שבה לא היה אף בית קבוע אחד. כל המשפחות גרו בצריפים העשויים פח. זאת היתה המעברה. אם תרצו, תבואו לכאן כל יום בשעה ארבע אחר הצהריים ואספר לכם סיפורי ילדות שלי מהחיים במעברה".

העצמאות מתקרב ואנחנו מבקשים לכבד אותך להדליק משואה בערב זה."

"אינני יודע, דן, אם אני בכלל מעוניין בכל הפרסום הזה".

"כבוד גדול הוא לנו, סבא אליהו, אל נא תסרב. התייעץ נא עם שרה אשתך ומחר אשאל אותך".

הוא הגיע הביתה ושיתף את שרה אשתו בהזמנת הכבוד של מנהל המתנ"ס. מעניין היה ששרה לא התנגדה.

"אני בהחלט מסכימה אתך שאנחנו לא צריכים ולא רוצים בכבוד הזה. אבל חשבתי שכדאי שההורים של הילדים יראו וישמעו מה קורה כאן בגן המשחקים בכל יום, יכירו אותך בגילך המתקדם, ואולי זה ישפיע עליהם לעתיד, לתרום גם כן מזמנם כשיגיעו לגיל הזה ויספרו גם הם סיפורים וזכרונות לדור הבא.

שבפעם הבאה ייגש לילד אחר שהתבייש מלבקש את הנדנדה ויציע לו להתנדנד. הוא הסכים ואז ראינו כולנו, כל הילדים בגן המשחקים, כמה היה ילד זה מאושר!"

וכך, בכל שבוע, כמעט מדי יום, נוהג סבא אליהו להגיע לגן ולספר לילדים זכרונות ילדות, שעם הזמן גם השפיעו עליהם במשחקיהם בגן. יום אחד הגיע דן מנהל המתנ"ס לביקור בגן המשחקים.

"סבא אליהו, שלום לך. מה שלומך?", פתח דן מנהל המתנ"ס את דבריו אל סבא אליהו.

"קצת קשה, אתה יודע שבגיל המתקדם שלי כבר לא קל להגיע ברגל עד גן המשחקים הזה".

"אתה צודק, סבא אליהו. אנחנו שומעים מתושבי השכונה על הקשר החם שלך לילדי השכונה, על הסיפורים והזכרונות שאתה מספר ואנחנו מתפעלים מאד. יום

"אוי, מצער מאוד לשמוע", אמר אבא.

"נכון. אבל הכי מעצבן היה שבגלל שהתעכבתי עם קובי, הפסדתי משהו בכיתה. המורה בחר בתחילת השיעור תלמידים שיהיו אחראיים על מסיבת סוף השנה. אני כל כך רציתי את התפקיד הזה, ואפילו ביקשתי מהמורה לקבל אותו. בגלל שאחרתי, המורה כבר חילק את התפקידים לילדים אחרים. איזה מעצבן!"

אבא הרגיע את נתי, ואמר: "נתי, כשאני אומר שממעשה טוב לא מפסידים, אני באמת מאמין בזה. זה נכון אמנם שלא תמיד רואים את זה מיד, אבל אנחנו מאמינים שה' נותן שכר טוב למי שעושה מעשים טובים. וגם תזכור – לא תמיד מה שנראה לנו לא טוב, הוא באמת לא טוב. לפעמים בסוף מתברר שהדבר היה לטובתנו. אתה מכיר את הסיפור עם הקוץ והספינה?", שאל אבא את נתי.

"הקוץ והספינה? לא מכיר", ענה נתי.

"בגמרא מסופר על אדם אחד שהיה אמור להפליג בספינה לצורך עסקיו. והנה, באותו היום בו היה אמור לצאת לדרכו, יצא האיש מביתו עם חפציו

ממעשה טוב לא מפסידים!

"שלום אבא, מה שלומך?", נתי נכנס הביתה אחרי שסיים את הלימודים בבית הספר.

"ברוך ה', נתי. ומה שלומך אתה?", שאל אבא.

"בסדר ברוך ה'. אבל אבא, יש לי משהו לומר לך", אמר נתי.

"אני רוצה לשמוע", אמר אבא, והתיישב על הספה, ליד נתי.

"אבא, נכון אתה תמיד אומר שממעשה טוב לא מפסידים?", שאל נתי. "נכון", ענה אבא.

"אז נראה לי שמהיום יש לי הוכחה שלא תמיד זה נכון... הבוקר כשהלכתי לבית הספר ראיתי את קובי, החבר שלי מהכיתה, שוכב על המדרכה. ניגשתי אליו לראות מה קרה לו, והוא אמר שהוא נפל בדרך ולא מצליח לקום. בגלל שזה היה די קרוב לבית שלו, רצתי מהר לקרוא לאבא ואמא שלו. ההורים שלו הגיעו וראו שהוא ממש נפצע ברגלו. הם לקחו אותו לבית החולים. כנראה שנשברה לו הרגל".

"כשבועיים לפני סוף השנה, קרא המורה לנתי. 'נתי, אתה זוכר שביקשת ממני להיות מהאחראיים על מסיבת הסיום של הכיתה?'"

"כן, המורה, בוודאי שאני זוכר".

המורה המשיך: "אז אמנם כשבחרתי את האחראיים לא היית בכיתה, ולכן נאלצתי לתת את התפקיד לחברים אחרים. אבל עכשיו מתברר שחסר לנו תלמיד שיהיה אחראי על טיול סוף השנה. נראה לי שזהו תפקיד הרבה יותר חשוב ומעניין..." אמר המורה לנתי בחיוך מסתורי.

נתי התרגש. את התפקיד הזה של אחראי הטיול השנתי בדרך כלל נותנים לתלמידים הבוגרים והאחראיים ביותר! הוא אפילו לא חשב על התפקיד הזה.

נתי חזר באותו היום הביתה, שמח מאוד. עכשיו הוא הבין שרק בגלל שהוא אחר לכיתה באותו היום, עכשיו הוא זכה לקבל תפקיד לשוב הרבה יותר. 'כמה אבא צודק', חשב לעצמו. 'ממעשה טוב לא מפסידים!'

לכיוון הספינה שעגנה בנמל. בעודו הולך בדרך, לפתע נכנס לו קוץ גדול לתוך רגלו. הכאב היה גדול, והאיש הבין שהוא חייב להוציא את הקוץ, כי הוא לא יוכל להמשיך ככה. הטיפול ברגל עיכב את האיש, ולבסוף, כשהגיע לנמל, גילה שהספינה שלו כבר הפליגה. האיש התעצבן מאוד. הוא הצטער וכעס על כך שהקוץ הזה נתקע לו ברגל דווקא כשהוא בדרך לספינה, מה שגרם לו לפספס אותה".

"נו, אבא ומה היה בסוף?", שאל נתי בסקרנות.

"כעבור כמה ימים, גילה האיש שהקוץ המעצבן הזה – הציל את חייו. ממש כך! התברר שהספינה ש'ברחה' לו, טבעה בים, והוא ניצל רק בזכות הקוץ המכאיב".

"איזה מזל!", אמר נתי בהתפעלות.

"נתי, לא תמיד מתברר לנו בסוף מדוע הדבר היה לטובתנו, לפעמים הדברים נסתרים מאיתנו. אבל אם אנחנו מאמינים שה' משגיח עלינו והוא רואה את מעשינו – אנחנו יכולים להיות רגועים, שבוודאי לא נפסיד ממעשינו הטובים".

• • •

שאלות בכדשה

1. האם לכוהן מותר לשאת לאישה, אישה אלמנה?
2. מצאו לפחות 3 מומים שפוסלים את הבהמה מלהיות קרבן.
3. מאיזה גיל הבהמה מתאימה להקרבה לקרבן?
4. מהו סדר המועדים המוזכרים בפרשת השבוע?
5. ממתי בדיוק מתחילים לספור את ספירת העומר?
6. באיזה חג מביאים לחמי חמץ?

חידת חדגא: אלו מצוות מופיעות בתוך פרשת המועדות, למרות שאינן עוסקות במועדות?

ספירת העומר

לפניכם לוח של ספירת העומר. מצאו לפחות 5 טעויות במספרי לוח!

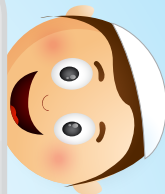
7	6	5	4	3	2	1
14	12	13	11	10	9	8
21	20	19	18	17	16	15
28	27	26	25	24	23	22
35	34	33	32	31	30	28
42	41	40	36	38	37	36
50	49	47	46	45	44	41

חידת פולקע: כתב חידה:
"השבת נחשבת למועד וגם המועד נקרא שבת". תדעו להסביר?

סביב השולחן

חיימק'ה

בני

נעמה

יונתן

טליה

נעמה: בפרשת השבוע מדובר על ספירת העומר. מי יודע להסביר לנו מהם ימי ספירת העומר?

יונתן: אני יודע! אלו הימים שמתו בהם תלמידיו של רבי עקיבא.

נעמה: זה נכון, אבל רק בערך. מישהו יודע מתי מתו תלמידיו של רבי עקיבא? באיזו תקופה בערך?

בני: רבי עקיבא היה תנא, הוא חי בתקופת חכמי המשנה.

נעמה: נכון מאוד. אבל לפי זה איך זה יכול להיות שספירת העומר מופיעה בתורה? הרי תקופת המשנה היתה הרבה אחרי שהתורה ניתנה לנו!

בני: אז כנראה יש לנו איזשהו בלבול כאן...

נעמה: נכון, לזה רציתי שנגיע. 'ספירת העומר' היא המצווה אותה מקיימים בכל יום בין חג הפסח לשבועות. התורה מצוה 'וספרתם לכם ממחרת השבת'. הימים האלה הם ימים מיוחדים בין 'ציאת מצרים לבין חג השבועות, חג מתן תורה. על שם המצווה הזו אנחנו קוראים לימים האלה 'ימי ספירת העומר'.

לאחר מאות שנים, בתקופת חכמי המשנה, נפטרו תלמידיו של רבי עקיבא. בגלל אירוע מצער זה נקבעה תקופת אבלות בתוך ימי ספירת העומר.

בני: אז בעצם לפני כן התקופה הזו אולי היתה תקופה של שמחה! אלו היו ימים שמחברים בין חג הפסח לחג השבועות!

נעמה: נכון מאוד! יש אומרים שהתקופה הזו היא דומה לחול המועד. רק בגלל מה שקרה עם תלמידיו של רבי עקיבא הפכו הימים האלה להיות ימים קצת עצובים. אבל בעזרת ה' אנחנו מאמינים שלעתיד לבוא, בימי הגאולה, תחזור התקופה הזו לקדמותה ותהיה שמחה מאוד!

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!